

21. Kornukh, O. V. (2016) *Metodychnyy pidkhd do otsinky ta analizu nematerial'nykh aktyviv pidpryyemstva v umovakh innovatsiynykh peretvoren'* [Methodical approach to the evaluation and analysis of intangible assets of the enterprise in the conditions of innovative transformations]. *Intelekt XXI. № 5*, pp. 150–154. [in Ukr.].

22. Korohod, N. P., Sulim-Tymovti, A. O. (2016) *Identyfikatsiya nematerial'nykh aktyviv pidpryyemstva* [Identification of intangible assets of the enterprise]. *Stroitel'stvo. Materialovedeniye. Mashynostroyeniye. Seriya : Starodubovskiyе chtyeniya*. Issue 89, pp. 87–92. [in Ukr.].

ABSTRACT

Tsahik Ohanisian. Separate issues of legal regulation of instangible assets in the field of business. The article examines a range of issues related to the legal regulation of economic legal relations regarding intangible assets in the economic sphere. Also, from an economic and legal point of view, intangible assets as a component of the property of business entities are highlighted, their legal nature is investigated, the definition of the concept and content by various legal scholars is investigated, and an own definition is also presented. In addition, a retrospective study of the legal framework that regulates this type of legal relationship was conducted. The issues of legal regulation of intangible asset accounting operations were also considered and the results of the research were summarized.

During the work on the article, it was found that intangible assets have a complex, multi-level structure due to their intangible property nature.

The considered interpretations give grounds for asserting that in modern science there is a lack of unity of approaches not only to the definition of the category «intangible asset», but also to the definition of its structure and types of objects that can be accounted for as intangible assets. The urgent problem is precisely the adaptation of the accumulated knowledge to the requirements of modern management and the definition and systematization of those objects that belong to the intangible assets of business entities.

In terms of the legal regime of intangible assets, the provisions of the economic part are of interest, which, although it does not have direct provisions regarding intangible assets, contains a clear regulation of relations in the field of intellectual property

Keywords: *intangible assets, enterprise property, objects of assessment in intangible form, property rights, objects of intellectual property rights.*

УДК 342.9+351/354

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-4-188-193

Каміль ПРИМАКОВ[©]

кандидат юридичних наук

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Розкрито основні підходи до розуміння змісту і сутності інструментів діяльності публічної адміністрації в умовах євроінтеграції. Наведено різні визначення поняття «форми діяльності публічної адміністрації» та «інструменти діяльності публічної адміністрації». Авторськом визначено, що інструменти діяльності публічної адміністрації є зовнішнім проявом однорідних за своїм характером та змістом груп адміністративно-правових дій публічної адміністрації, які реалізуються у визначеній у законодавстві формі, у межах повноважень відповідних суб'єктів, за встановленою процедурою з метою реалізації завдань та функцій публічної адміністрації, забезпечення прав, свобод та інтересів осіб у сфері публічно-правових відносин. Висвітлено питання співвідношення «форм» та «інструментів» діяльності публічної адміністрації.

Ключові слова: *форми державного управління, форми адміністративно-правового регулювання, інструменти діяльності публічної адміністрації, адміністративний договір, класифікація форм, акти-плани, індивідуальні акти, правові та неправові форми.*

© К. Примаков, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-2349-8599>

k_zpd@dduvs.in.ua

Постановка проблеми. У науці адміністративного права, як і в правозастосовній діяльності, важливою є така категорія, як інструменти діяльності публічної адміністрації. Дуже частими та вживаними є також поняття, як форми діяльності публічної адміністрації й інструменти публічного адміністрування. Зміна термінології, наявність різних понять, що відображають діяльність публічної адміністрації, зумовлено прагненням адаптувати систему та механізми державного управління до європейських стандартів. У такому ракурсі зараз відбувається оновлення та переосмислення понятійно-категоріального апарату, зміні організаційної та правової діяльності публічної адміністрації, обумовленні європейською інтеграцією нашої держави. Тому використання застарілих чи невиважених підходів до розуміння сутності і змісту діяльності публічної адміністрації потребують як теоретичного опрацювання, так і в подальшому удосконалення нормативно-правового регулювання.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Інструменти публічного адміністрування досліджували такі вчені: В. Авер'янов, В. Бевзенко, Ю. Битяк, К. Булатов, В. Галунько, І. Голосніченко, О. Джафарова, Т. Коломонець, В. Колпаков, В. Курило, М. Логвиненко, Р. Мельник, І. Патерило, О. Правоторова, В. Тимошук, М. Тищенко, О. Угровецький, В. Шаповал тощо. Водночас, враховуючи різноплановість і глибину виконаних досліджень, потребують окремого висвітлення питання інструментів діяльності публічної адміністрації в кореляції з наявним категоріально-понятійним апаратом.

Виклад основного матеріалу. Для вітчизняної правової науки таке поняття, як «інструменти діяльності» публічної адміністрації є доволі новим, воно стало альтернативою такому терміну, який був доволі довго у доктрині адміністративного права, а саме «форми» діяльності публічної адміністрації. Сучасні зміни державотворення та правотворення, зокрема під впливом євроінтеграційних процесів, сприяли переосмисленню останньої категорії і тому це поняття набуває іншого значення, відповідно до сучасного стану діяльності публічної адміністрації.

Поряд з цим, як показує аналіз наукової літератури, підходи до розуміння досліджуваного нами поняття в наукових джерелах інколи не змінилися, а іноді мають суперечливий зміст.

Наприклад, О. Правоторова вважає, що однією з важливих ознак державної влади є форми адміністративної діяльності публічної адміністрації, які, зі свого боку, є адміністративними інструментами у виконанні тих чи інших завдань у механізмі адміністративно-правової охорони. Первинним серед адміністративних інструментів є форми адміністративної діяльності публічної адміністрації [1, с. 124]. А. Школик під формами діяльності публічної адміністрації розуміє найпоширеніші на практиці способи функціонування органів публічної адміністрації [2, с. 104]. Тобто склалася ситуація, коли діяльність публічної адміністрації розуміється в науці через призму такої категорії, як «форма».

Автори підручника «Адміністративне право» за редакцією Ю. Битяка форми розглядають як зовнішній вияв конкретних дій, які здійснюються органами виконавчої влади для реалізації поставлених перед ними завдань [3, с. 134].

Автори підручника «Адміністративне право» за редакцією В. Галунька вважають, що форми діяльності публічної адміністрації – це зовнішнє вираження однорідних за своїм характером і правовою природою груп адміністративних дій суб'єктів публічної адміністрації, здійснене в межах режиму законності та компетенції для досягнення адміністративно-правової мети – публічного забезпечення прав і свобод людини і громадянина, нормального функціонування громадянського суспільства та держави [4, с. 132].

Одні вчені не розділяють і вживають як тотожні поняття «форми діяльності» і «інструменти діяльності». Тож на думку О. Сукманової, «форми публічного адміністрування» становлять основу інструментів публічного адміністрування [5, с. 331].

Крім того, одні вчені у своїх наукових працях вживають термін не форма діяльності, а форма публічного адміністрування. Наприклад, В. Колпаков і О. Кузьменко в підручнику «Адміністративне право України» визначають, що форми «публічного адміністрування» – це зовнішньо виражена дія суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюється в межах їхньої компетенції для виконання поставлених перед ними завдань, які тягнуть за собою певні наслідки [6].

Отже, відмінності між наявними в науці адміністративного права поняттями

«форма управління», «форма державного управління», «форма публічного адміністрування» є непринциповими, і в цілому цими термінами визначається зовнішнє вираження практичної реалізації функцій публічної адміністрації [7; 8]. Такий підхід є традиційним, заснованим на дослідженнях і наукових працях і законодавства радянських часів, і тому він повинен відповідати сучасній діяльності публічної адміністрації, яка не тільки звужена виконавчо-розпорядчою діяльністю публічної адміністрації, але і її публічно-сервісною діяльністю, наданням фізичним і юридичним особам публічних послуг, здійсненням державно-приватного партнерства. Тому публічно-сервісні та договірні відносини, поширення яких відбувається у діяльності публічної адміністрації, за своєю суттю не мають ознак управлінської діяльності, тому вживання таких понять, як «форма управління», «форма діяльності» є застарілим підходом і таким, що не відповідає реаліям сучасної діяльності публічної адміністрації.

Прибічники нової школи адміністративного права (І. Патерило, Р. Мельник, В. Бевзенко) у своїх дослідженнях висвітлюють зміст такого поняття, як інструменти діяльності публічної адміністрації. Тож треба вказати, що одними із перших, хто ввів в науці адміністративного права цей термін, були В. Бевзенко та Р. Мельник. На думку цих дослідників, інструменти діяльності публічної адміністрації – це нормативні акти публічної адміністрації, адміністративні акти, адміністративні договори [9, с. 253–296].

На думку І. Патерило, інструменти діяльності являють собою сукупність засобів (прийомів), які використовуються суб'єктами публічної адміністрації для регулювання суспільних відносин, що виникають у сфері публічного управління [10, с. 288].

Наступний момент, який також залишається дискусійним, є питання видів інструментів діяльності публічної адміністрації.

Здебільшого різниця між вченими умовно нової школи адміністративного права та школи класичного адміністративного права полягає в тому, що перші вважають, ніби будь-які організаційні дії, особливо дії внутрішнього направлення (мають застосування всередині суб'єкта публічної адміністрації) не треба розглядати як такі, що використовуються під час публічного адміністрування [11; 12]. Також вважаються застарілими і такими, що не відповідають сучасному стану публічного управління, позиції тих вчених, які поділять діяльність публічної адміністрації на правову та неправову.

З огляду на вказане постає питання, чи доречно в умовах трансформації доктрини адміністративного права продовжувати вживати поняття «форма» та чи є відмінність між поняттями «форми» й «інструмент». Прибічники концепції інструментів публічної адміністрації та концепції форм адміністративно-правового регулювання до інструментів (форм) відносять нормативні акти, адміністративні акти, адміністративні договори [11; 13, с. 114]. Інші дослідники інструментами діяльності публічної адміністрації називають: підзаконні нормативні акти, адміністративні акти, адміністративні договори, адміністративні акти-дії та акти-плани [14, с. 175; 15].

Як зазначає В. Медяник, говорячи про інструменти публічної адміністрації, варто все ж виходити з таких положень, які мають характеризувати їх особливості, а саме: вони пов'язані з діяльністю не тільки публічної адміністрації, але й інших суб'єктів, які мають делеговані державно-владні повноваження; мають зовнішній прояв; правові наслідки; врегульовані нормами адміністративного права; впливають із компетенції публічної адміністрації; можуть мати як імперативну (правові, політичні, адміністративні), так і диспозитивну природу (фінансові, економічні) [16; 17, с. 44].

Водночас прибічники вчення про інструменти діяльності публічної адміністрації, говорячи фактично про форми адміністративно-правового регулювання, залишають поза увагою методи. Також варто зауважити, що сьогодні дійсно вживання поняття саме «метод державного управління» є таким, що вичерпало себе, оскільки воно, як і форма державного управління, є вужчим за вчення про діяльність публічної адміністрації, про що зазначалося вище. Водночас це поняття у сучасних підручниках з адміністративного права вже не вживається. Однак використовується поняття «метод адміністративно-правового регулювання», або «метод публічного адміністрування» [11; 18]. На нашу думку, ототожнювати ці поняття не доцільно, інструменти – зовнішнім проявом діяльності публічної адміністрації, а методи дозволяють відповісти на питання, як інструменти втілюються, реалізуються у житті. Отже, діяльність публічної адміністрації в усіх сферах суспільного життя втілюється завдяки відповідному адміністративно-правовому інструментарію, компонентами якого треба вважати

нормативно-правові акти; індивідуальні акти; правові акти управління; адміністративні договори, акти дії.

Висновки. Викладене вище дозволяє сформулювати певні узагальнення дослідження інструментів діяльності публічної адміністрації.

Інструменти діяльності публічної адміністрації є зовнішнім проявом однорідних за своїм характером та змістом груп адміністративно-правових дій публічної адміністрації, які реалізуються у визначених у законодавстві формі, у межах повноважень відповідних суб'єктів, за встановленою процедурою з метою реалізації завдань та функцій публічної адміністрації, забезпечення прав, свобод та інтересів осіб у сфері публічно-правових відносин.

Інструменти діяльності публічної адміністрації є зовнішнім виразом її діяльності: встановлюються нормами законодавства; їх юридична природа та вибір зумовлюються повноваженнями публічної адміністрації; реалізація відбувається за встановленими адміністративними процедурами.

Список використаних джерел

1. Правоторова О. Форми адміністративної діяльності публічної адміністрації в механізмі адміністративно-правової охорони. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2019. № 5. С. 123–127.
2. Школик А. Порівняльне адміністративне право : навч. посіб. для юрид. факультетів та факультетів міжнародних відносин. Львів : ЗУКЦ, 2007. 308 с.
3. Адміністративне право : підручник / кер. авт. кол. Ю. П. Битяк. Харків : Право, 2010. 624 с.
4. Галуцько В. В., Курило В. І., Короед С. О. Адміністративне право України. Т. 1. Загальне адміністративне право : навч. посібник ; за ред. В. В. Галуцька. Херсон : Гринь Д. С., 2015. 272 с.
5. Сукманова О. Публічне адміністрування охорони права власності в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / НДІ публічного права. Київ, 2019. 559 с.
6. Колпаков В., Кузьменко О., Пастух І., Суценко В. Адміністративне право України : підруч. Київ : Юрінком Інтер, 2012. 808 с.
7. Наливайко Л. Р., Чепік-Трегубенко О. С. Транспарентність публічної влади: вітчизняний і зарубіжний досвід. *Право України*. 2015. № 6. С. 148–156.
8. Коршун А. О. Принцип гласності і відкритості діяльності органів судової влади : монограф. Київ : Хай-Тек Прес, 2022. 192 с.
9. Мельник Р. С., Бевзенко В. М. Загальне адміністративне право : навч. посібник / за заг. ред. Р. С. Мельника. Київ : Ваіте, 2014. 376 с.
10. Патерило І. В. Інститут інструментів діяльності публічної адміністрації. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 283–289.
11. Жуков М. С. Форми та методи адміністративно-правового регулювання чи інструменти діяльності публічної адміністрації: порівняльний аналіз. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 2. URL: http://lsej.org.ua/2_2020/57.pdf.
12. Наливайко Л. До питання про визначення поняття «механізм держави». *Підприємництво, господарство і право*. 2005. № 10. С. 92–96.
13. Мінакова Є. В. Контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування: теоретико-правовий аспект : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ. Дніпро, 2021. 244 с.
14. Патерило І. Інструменти діяльності публічної адміністрації: сутність та зміст. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право*. 2014. Вип. 27. Т. 2. С. 174–178.
15. Beschastnyi V., Shkliar S., Fomenko A., Obushenko N., Nalyvaiko L. Place of court precedent in the system of law of the european union and in the system of law of Ukraine. *Journal of Legal, Ethical and Regulatory*. 2019. Is. 22(6). S. 1–6.
16. Nalyvaiko L. R., Chepik-Tregubenko O. S. Main Directions of Effective Interaction of Public Authorities and Institutes of Civil Society. *Legislation of EU countries: history, shortcomings and prospects for the development*: collective monograph // Frankfurt (Oder): Izdevniecība «Baltija Publishing. 2019. S. 197–214.
17. Медяник В. А. Поняття та види інструментів адміністративно-правового забезпечення державної соціальної політики. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2021. № 38. С. 44–47.
18. Nalyvaiko I. The role of civil society institutions in preventing and combating corruption in public authorities. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 2. С. 27–30.

Надійшла до редакції 15.11.2022

References

1. Pravotorova, O. (2019) Formy administratyvnoyi diyal'nosti publichnoyi administratsiyi v mekhanizmi administratyvno-pravovoyi okhorony [Forms of administrative activity of public administration in the mechanism of administrative and legal protection]. *Aktual'ni problemy vitchyznyanoi yurysprudentsiyi*. № 5, pp. 123–127. [in Ukr.].
2. Shkolyk, A. (2007) Porivnyal'ne administratyvne pravo [Comparative administrative law] : navch. posib. dlya yuryd. fakul'tetiv ta fakul'tetiv mizhnarodnykh vidnosyn. L'viv : ZUKTs, 308 p. [in Ukr.].
3. Administratyvne pravo [Administrative law] : pidruchnyk / ker. avt. kol. Yu. P. Bytyak. Kharkiv : Pravo, 2010. 624 p. [in Ukr.].
4. Halun'ko, V. V., Kurylo, V. I., Koroyed, S. O. (2015) Administratyvne pravo Ukrainy. T. 1. Zahal'ne administratyvne pravo [Administrative Law of Ukraine. Vol. 1. General administrative law] : navch. posibnyk ; za red. V. V. Halun'ka. Kherson : Hrin' D. S., 272 p. [in Ukr.].
5. Sukmanova, O. (2019) Publichne administruvannya okhorony prava vlasnosti v Ukraini [Public administration of protection of property rights in Ukraine] : dys. ... d-ra yuryd. nauk : 12.00.07 / NDI publichnoho prava. Kyiv, 559 p. [in Ukr.].
6. Kolpakov, V., Kuz'menko, O., Pastukh, I., Sushchenko, V. Administratyvne pravo Ukrainy [Administrative Law of Ukraine] : pidruch. Kyiv : Yurinkom Inter, 2012. 808 p. [in Ukr.].
7. Nalyvayko, L. R., Chepik-Trehubenko, O. S. (2015) Transparentnist' publichnoyi vlady: vitchyznyany i zarubizhnyy dosvid [Transparency of public authority: domestic and foreign experience]. *Pravo Ukrainy*. № 6, pp. 148–156. [in Ukr.].
8. Korshun, A. O. (2022) Pryntsyp hlasnosti i vidkrytosti diyal'nosti orhaniv sudovoyi vlady [The principle of openness and openness of the activities of judicial authorities] : monohraf. Kyiv : Khay-Tek Pres, 192 p. [in Ukr.].
9. Mel'nyk, R. S., Bevzenko, V. M. (2014) Zahal'ne administratyvne pravo [General administrative law] : navch. posibnyk / za zah. red. R. S. Mel'nyka. Kyiv : Vaite., 376 p. [in Ukr.].
10. Paterylo, I. V. (2013) Instytut instrumentiv diyal'nosti publichnoyi administratsiyi [Institute of Public Administration Activity Tools]. *Naukovyy visnyk Dnipropetrovs'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*. № 1, pp. 283–289. [in Ukr.].
11. Zhukov, M. S. Formy ta metody administratyvno-pravovoho rehulyuvannya chy instrumenty diyal'nosti publichnoyi administratsiyi: porivnyal'nyy analiz [Forms and methods of administrative and legal regulation or tools of public administration]. *Yurydychnyy naukovyy elektronnyy zhurnal*. 2020. № 2. URL: http://lsej.org.ua/2_2020/57.pdf. [in Ukr.].
12. Nalyvayko, L. (2005) Do pytannya pro vyznachennya ponyattya «mekhanizm derzhavy» [Concerning the issue of defining the concept of «state mechanism»]. *Pidpryyemnystvo, hospodarstvo i pravo*. № 10, pp. 92–96. [in Ukr.].
13. Minakova, Ye. V. (2021) Kontrol' za diyal'nistyu orhaniv mistsevoho samovryaduvannya: teoretyko-pravovyy aspekt [Control over the activities of local self-government bodies: theoretical and legal aspect] : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.01 / Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav. Dnipro, 244 p. [in Ukr.].
14. Paterylo, I. (2014) Instrumenty diyal'nosti publichnoyi administratsiyi: sutnist' ta zmist [Tools of public administration: essence and content]. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu. Seriya : Pravo*. Issue 27. Vol. 2, pp. 174–178. [in Ukr.].
15. Beschastnyi, V., Shklyar, S., Fomenko, A., Obushenko, N., Nalyvaiko, L. (2019) Place of court precedent in the system of law of the european union and in the system of law of Ukraine. *Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues*. Issue 22(6), pp. 1–6.
16. Nalyvaiko, L. R., Chepik-Tregubenko, O. S. (2019) Main Directions of Effective Interaction of Public Authorities and Institutes of Civil Society. Legislation of EU countries: history, shortcomings and prospects for the development: collective monograph // Frankfurt (Oder): Izdavnictva «Baltija Publishing», pp. 197–214.
17. Medyanyk, V. A. (2021) Ponyattya ta vydy instrumentiv administratyvno-pravovoho zabezpechennya derzhavnoyi sotsial'noyi polityky [Concepts and types of instruments of administrative and legal support of state social policy]. *Prykarpats'kyy yurydychnyy visnyk*. № 38, pp. 44–47. [in Ukr.].
18. Nalyvaiko, I. (2022) The role of civil society institutions in preventing and combating corruption in public authorities. *Analitichno-porivnyal'ne pravoznavstvo*. № 2, pp. 27–30.

ABSTRACT

Kamil Prymakov. Current approaches to understanding the tools of public administration.

The article reveals the main approaches to understanding the content and essence of the tools of public administration in the conditions of European integration. Different definitions of «forms of activity of public administration» and «tools of activity of public administration» are given. The author's definition is formulated that the tools of public administration are the external manifestation of groups of administrative and legal actions of public administration that are uniform in their nature and content, which are implemented in the form defined in legislation, within the limits of the powers of the relevant subjects, according to the established procedure in order to implement tasks and functions of public administration,

ensuring the rights, freedoms and interests of individuals in the field of public-legal relations. Clarification of the issue of the ratio of «forms» and «tools» of public administration activity. Attention is drawn to the fact that in the classical doctrine of administrative law, the concept of «forms» of activity of public administration, which was transformed from forms of state administration, remains widespread.

It has been noted that along with the classical doctrine of distribution, scientific positions are gaining the expediency of using the concept of «tools of public administration activity» instead of the concept of «forms». It is concluded that the use of the term «form» of activity of public administration is such that it has exhausted itself, as it does not correspond to modern teaching and legal regulation regarding the activity of public administration. Attention has been drawn to the fact that the change in terminology, the existence of various concepts reflecting the activity of public administration is due to the desire to adapt the system and mechanisms of state administration to European standards. From this point of view, there is currently an update and rethinking of the conceptual-categorical apparatus, changes in the organizational and legal activities of the public administration, due to the European integration of our state. Therefore, the use of outdated or unbalanced approaches to understanding the essence and content of public administration activities require both theoretical elaboration and, in the future, improvement of regulatory and legal regulation.

Keywords: *forms of state administration, forms of administrative and legal regulation, tools of public administration, administrative contract, classification of forms, plans, individual acts, legal and non-legal forms.*

УДК 342.95

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-4-193-202

Андрій САМОТУГА ©

кандидат юридичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

ПЕРСПЕКТИВИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У КОНТЕКСТІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО МЕДІА»

У дослідженні йдеться про наукові підходи до систематизації нормативно-правових актів. Автором висвітлено сучасний стан та визначено перспективи систематизації інформаційного законодавства. Зроблено висновок, що на сьогодні інформаційне законодавство України, будучи динамічною галуззю, не має ані усталених критеріїв, ані реальних підстав систематизації за всіма прийнятими формами – консолідація, інкорпорація, кодифікація. Зважаючи на достатню кількість нормативно-правових актів стосовно окремих напрямів і видів інформаційної діяльності стверджується про сформованість всередині інформаційного права його інституту – медіа, що цілком відбивається в новому законі, переважна більшість норм якого за формою та змістом уніфікують та гармонізують медійне законодавство.

Ключові слова: *інформаційне законодавство, систематизація, закон про медіа, уніфікація, гармонізація, інститут.*

Постановка проблеми. Суспільні відносини, на впорядкування яких спрямований відповідний правовий вплив, закономірно випереджають розвиток права, що властиво будь-якій його галузі. Не є винятком, а тим більше, навпаки, увиразненням подібного «відставання» інформаційне право, оскільки прискорений розвиток інформаційно-комунікаційних технологій із притаманним їм транскордонним характером інколи пов'язаний із протиправним їх використанням, поєднаним із зловживанням міжнародно визнаною свободою слова та інформаційної діяльності, що вимагає своєчасного та ефективного законодавчого реагування.

Комплексний зміст інформаційного права свідчить не лише про його щільний зв'язок із багатьма галузями національного права, здебільшого стосовно юридичної відповідальності за правопорушення в інформаційній сфері, а й наявність у його системі вже сформованих та динамічних правових інститутів, як от: інформаційної власності,

© А. Самотуга, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-9802-0226>

samotuga@ua.fm